

УДК 657.471

ОБЛІК ВИТРАТ НА ВИРОБНИЦТВО ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА

Т. С. Пісоченко, канд. екон. наук, асистент
Миколаївський національний аграрний університет

Проблема зниження собівартості на сучасному етапі набуває особливої актуальності. Пошук резервів її зниження допомагає багатьом господарствам підвищити свою конкурентоспроможність, уникнути банкрутства і вижити в умовах ринкової економіки.

У рослинництві виробничі витрати групують окремо з рільництва, овочівництва, луківництва, вирощування сіна, садівництва з виділенням витрат на врожай поточного року і на врожай майбутніх років. Витрати в рослинництві враховують за такими статтями: витрати на оплату праці, відрахування на соціальні заходи, насіння і посадковий матеріал, засоби захисту рослин, інші витрати, витрати на організацію виробництва і управління.

У статті «Витрати на оплату праці» відображають основну та додаткову оплату праці штатних працівників, найманих і залучених осіб, зайнятих безпосередньо на вирощуванні певної культури. На цю статтю відносять витрати на стимулювання за якість виконаних робіт, своєчасне прибирання врожаю, економію матеріальних витрат, доплат, які включаються до заробітної плати працівників.

У статті «Насіння» відображають витрати на насіння власного виробництва і куплені.

За статтею «Добрива» враховують витрати окремо на мінеральні, бактеріальні й органічні добрива, які відносять під сільськогосподарські культури. За статтею «Роботи та послуги» відображають вартість послуг і робіт допоміжних виробництв, сторонніх організацій на виробничі потреби при вирощуванні сільськогосподарських культур.

За статтею «Амортизація» відображають суму нарахованої амортизації основних засобів, нематеріальних активів та інших нематеріальних необоротних активів. За статтею «Інші витрати» відображають страхові платежі по посівах і основних засобів в рослинництві, які не були враховані в попередніх статтях. За статтею «Витрати на організацію та управління виробництвом» враховують загальновиробничі та загальногалузеві витрати, які розподіляються в кінці року і списуються в кінці року з кредиту рахунку 911 в дебет субрахунка 231 [1].

Аналітичний облік здійснюється в регістрах і картках, де витрати враховуються за статтями калькуляції [1]. Хорунжий Л.І. відмічає, що важливо знайти величину витрат минулого року, витрат на проведення

передпосівного обробітку і посіву, на догляд за посівами, збір урожаю. При цьому доцільно вести облік витрат по кожній конкретній технологічній операції. Побудована таким чином облікова інформація в управлінні дасть можливість своєчасно контролювати і аналізувати витрати з метою досягнення її максимальної ефективності [5].

Аналогічної думки Сук П.Я. Він вказує, що витрати відображають в фінансовому обліку тільки по їх економічних елементах. На протязі звітного періоду витрати накопичуються на рахунках витрат по елементах, а в кінці його - їх переносять на фінансові результати звітного періоду для визначення результатів фінансової діяльності [4].

Євлах В.Є. стверджує, що сучасна тема обліку більше придатна для контролю за виконанням планових показників, в аналітичній їх якості для вивчення діяльності по господарству не достатні.

Облік витрат по окремих підрозділах відсутній, а там, де він налагоджений, ведеться тільки по основних прямих витратах. І тому, на думку Євлах В.Є необхідно прагнути до більшого обхвату обліку витрат виробництва. Необхідно організувати облік так, щоб була можливість по кожному підрозділу визначити вплив величин витрат, яка від нього не залежить [2].

Отже, від належної організації обліку витрат та калькулювання собівартості продукції рослинництва залежать рівень економічного управління підприємством, ступінь впливу результатів діяльності окремих підрозділів на підвищення ефективності виробництва, обґрунтованість планування якісних та кількісних показників й оптимальне ціноутворення. Тому потрібно здійснювати: правильний облік витрат на виробництво продукції рослинництва, відповідне заповнення документів, ведення обліку відповідно до стандартів бухгалтерського обліку, а також знаходити найбільш раціональні і ефективні методи бухгалтерського обліку для прийняття управлінських рішень.

Література

1. Шовть Ю. Ю., Ільків Л. А. Формування ефективності виробництва соняшнику в Україні / Ю. Ю. Шовть, Л. А. Ільків // Молодий вчений. № 12 (27). Час.2 – С. 184 - 186
2. Євлах В.Є. Внутрішній контроль в управлінні витратами виробництва // Бухгалтерський облік і аудит. – 2016. - №9.
3. Сук П.Я. Облік виробництва і калькуляція собівартості продукції господарських підприємств // Бухгалтерія в сільському господарстві. – 2017. - № 8.
4. Сук П.Я. Калькуляція в бухгалтерському обліку // Бухгалтерія в сільському господарстві. – 2015 - №4.
5. Хорунжий Л.І. Роль і значення калькуляції собівартості продукції в аграрній сфері в умовах ринку // Бухгалтерський облік і

УДК: 634.1.076

ЕКОНОМІЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ САДІВНИЦТВА У ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Н. В. Рибка, викладач
*Горохівський фаховий коледж
Львівського національного аграрного університету*

Концентрація садівництва характеризується передусім середньорічними обсягами виробництва продукції в господарстві. Наукові дослідження свідчать, що із збільшенням валового виробництва плодів і ягід у господарстві, як правило, підвищується ефективність садівництва. Встановлено, що з концентрацією багаторічних насаджень у підприємстві до певної межі зростає інтенсивність їх використання і підвищується ефективність галузі.

Дані досліджень дають підставу для висновку, що під впливом науково-технічного прогресу і зміни економічної ситуації все більше виявляється динамічність чинників, які впливають на оптимальність розмірів тієї чи іншої галузі. В зв'язку з цим виключається можливість обґрунтування таких параметрів на тривалу перспективу. В минулі роки найвищої ефективності садівництва досягали спеціалізовані підприємства з площею плодоносних насаджень 500 - 600 га, валовим збором плодів і ягід 8 - 10 тис. т. В господарствах, де садівництво є додатковою галуззю, раціональна площа плодового саду може бути в межах 50 - 150 га. Такий рівень, як правило, відповідає розміру окремої садівницької бригади.

Організація території плодового саду охоплює: вибір земельних ділянок під насадження, поділ їх на квартали і розміщення в них плодкових і ягідних культур, виноградних кущів, розміщення шляхової мережі, садозахисних смуг і вітроломних ліній. Зважаючи на багаторічну культуру насаджень, особливу увагу необхідно приділяти ділянкам під їх закладання. При цьому керуються рекомендаціями науково-дослідних установ щодо вибору ґрунтів, підґрунтя, глибини залягання ґрунтових вод з огляду на відповідність біологічним вимогам культур та сортів.

Найдоцільніше розміщувати плодові, ягідні і виноградні насадження на рівних місцях та схилах, протилежних напрямку пануючих вітрів, і на тих, що знаходяться під захистом лісових смуг, передгір'я. Виробничий досвід показує, що в зонах Лісостепу, Полісся, Карпат та Криму під сади (а в Криму та Закарпатті під виноградники)